

EUROPESE
COMMISSIE

Brussel, 17.3.2014
COM(2014) 171 final

2014/0093 (CNS)

Voorstel voor een

BESLUIT VAN DE RAAD

betreffende de AIEM-belastingregeling die van toepassing is op de Canarische eilanden

TOELICHTING

1. ACHTERGROND VAN HET VOORSTEL

Het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU), dat van toepassing is op de ultraperifere gebieden van de Unie, waartoe ook de Canarische eilanden behoren, staat in beginsel geen verschillen toe tussen belastingen die worden geheven op lokale producten en op producten uit Spanje of andere lidstaten. Artikel 349 VWEU maakt het echter mogelijk om voor deze gebieden specifieke maatregelen in te voeren omdat zij worden geconfronteerd met permanente belemmeringen die gevolgen hebben voor hun economische en sociale situatie.

Krachtens Beschikking 2002/546/EG van de Raad van 20 juni 2002¹, die is aangenomen op basis van artikel 299, lid 2, van het EG-Verdrag, mag Spanje tot 30 juni 2014 bepaalde producten die lokaal worden vervaardigd op de Canarische eilanden, vrijstellen van de "Arbitrio sobre Importaciones y Entregas de Mercancías en las islas Canarias" (AIEM-belasting) dan wel deze belasting verminderen. De bijlage bij de beschikking bevat een lijst van producten die in aanmerking komen voor vrijstelling en vermindering van de AIEM-belasting. Afhankelijk van het product mag het belastingverschil tussen lokaal vervaardigde producten en andere producten niet meer dan 5, 15 of 25 procentpunten bedragen.

In Beschikking 2002/546/EG worden de redenen voor het nemen van specifieke maatregelen uiteengezet, waaronder: de geïsoleerde ligging, de afhankelijkheid van grondstoffen en energie, de noodzaak om voorraden aan te leggen, de beperkte omvang van de lokale markt en de geringe exportactiviteit. Al deze belemmeringen samen leiden tot hogere productiekosten en daarmee tot een hogere kostprijs van lokaal vervaardigde producten, die - als er geen specifieke maatregelen werden genomen - minder concurrerend zouden zijn dan producten van elders, zelfs wanneer rekening wordt gehouden met de kosten voor het vervoer naar de Canarische eilanden. Het behoud van de lokale productie zou daardoor worden bemoeilijkt. De specifieke maatregelen van Beschikking 2002/546/EG beogen daarom de lokale industrie te versterken door het concurrentievermogen ervan te verbeteren.

De AIEM-belasting is een indirecte staatsbelasting die in één enkel stadium wordt geheven, namelijk bij de levering van goederen op de Canarische eilanden. De maatstaf van heffing voor de ingevoerde goederen is gebaseerd op de douanewaarde; de maatstaf van heffing voor de leveringen van goederen door producenten op de Canarische eilanden is gebaseerd op de totale waarde van de tegenprestatie. Met de specifieke maatregelen van Beschikking 2002/546/EG wordt een vorm van gedifferentieerde belastingheffing ingesteld die ten goede komt van de lokale productie van sommige producten. Dit belastingvoordeel vormt staatssteun waarvoor goedkeuring van de Commissie is vereist, die bij besluit betreffende staatssteun NN 22/2008 werd verleend.

Op 16 november 2010 diende Spanje een verzoek in bij de Commissie om de toepassingsduur van Beschikking 2002/546/EG met twee jaar te verlengen, zodat de vervaldatum zou samenvallen met de datum in de richtsnoeren inzake regionale steunmaatregelen voor de periode 2007-2013².

Spanje diende daarnaast ook een verzoek in om de toepassingsduur van besluit betreffende staatssteun NN 22/2008 met twee jaar te verlengen, volgens welk de door de Spaanse autoriteiten verstrekte steun, wat de AIEM betreft, met de gemeenschappelijke markt verenigbaar was. De Commissie keurde deze verlenging van twee jaar goed door middel van

¹ PB L 179 van 9.7.2002, blz. 22-27.

² PB C 54 van 4.3.2006, blz. 13.

besluit betreffende staatssteun SA.31950 (N 544/10)³, waarmee de toepassingsduur van besluit betreffende staatssteun NN 22/2008 werd verlengd tot en met 31 december 2013.

Met betrekking tot het verzoek om de toepassingsduur van Beschikking 2002/546/EG te verlengen, heeft de Commissie gekeken naar de omvang van de belemmeringen die zich voordoen op de Canarische eilanden en achtte zij het gerechtvaardigd om de gevraagde verlenging toe te staan.

In het op 28 augustus 2008 aangenomen verslag van de Commissie aan de Raad over de uitvoering van de bijzondere regeling betreffende de AIEM-belasting die van toepassing is op de Canarische eilanden, werd immers bevestigd dat de regeling naar behoren functioneerde en dat de bepalingen van Beschikking 2002/546/EG niet moesten worden aangepast.

Daarom werd Beschikking 2002/546/EG bij Besluit nr. 895/2011/EU van de Raad van 19 december 2011⁴ gewijzigd en de toepassingsduur ervan verlengd tot en met 31 december 2013.

Op 4 maart 2013 verzochten de Spaanse autoriteiten de Commissie een besluit van de Raad op te stellen waarbij Spanje voor de periode 2014-2020 wordt gemachtigd vrijstelling of vermindering van de AIEM-belasting te verlenen voor bepaalde producten die lokaal op de Canarische eilanden worden vervaardigd; dit verzoek voorzag in een aanpassing van de lijst van producten en van het toepasselijke maximumtarief voor sommige daarvan.

Op 28 juni 2013 heeft de Commissie nieuwe richtsnoeren inzake regionale steunmaatregelen voor de periode 2014-2020⁵ goedgekeurd. Deze richtsnoeren maken deel uit van een bredere strategie voor de modernisering van het staatssteuntoezicht, die tot doel heeft de groei op de eengemaakte markt te bevorderen door bij te dragen aan doeltreffender steunmaatregelen en het handhavingsbeleid van de Commissie te concentreren op zaken met de grootste impact op de mededinging.

Aangezien deze richtsnoeren op 1 juli 2014 in werking treden, leek het gerechtvaardigd om de toepassingsduur van Beschikking 2002/546/EG, zoals gewijzigd bij Besluit nr. 895/2011/EU, met zes maanden te verlengen, zodat de vervaldatum samenvalt met de datum van inwerkingtreding van de richtsnoeren. Dienovereenkomstig werd Besluit 2002/546/EG bij Besluit nr. 1413/2013/EU⁶ gewijzigd en de toepassingsduur ervan verlengd tot en met 30 juni 2014.

De Commissie heeft het verzoek van de Spaanse autoriteiten geanalyseerd, evenals de informatie die zij heeft ontvangen van vele verschillende stakeholders die het initiatief hebben genomen om contact met haar op te nemen. Deze analyse bevestigt dat de specifieke kenmerken van de Canarische eilanden hun ontwikkeling belemmeren en extra kosten met zich meebrengen voor de marktdeelnemers daar. Het is derhalve gerechtvaardigd de vrijstelling van de AIEM-belasting te handhaven voor een lijst van lokaal vervaardigde industriële producten. Deze maatregel is noodzakelijk en evenredig en doet geen afbreuk aan de integriteit en de samenhang van de rechtsorde van de Unie.

³ PB C 237 van 13.8.2011, blz. 1.

⁴ PB L 345 van 29.12.2011, blz. 17.

⁵ PB C 209 van 23.7.2013, blz. 1.

⁶ PB L 353 van 28.12.2013, blz. 13-14.

2. ANALYSE VAN HET SPAANSE VERZOEK EN EVENREDIGHEID VAN HET BESLUIT TOT AFWIJKING

Volgens artikel 110 VWEU heffen de lidstaten al dan niet rechtstreeks op producten van de overige lidstaten geen hogere binnenlandse belastingen van welke aard ook dan die welke, al dan niet rechtstreeks, op gelijksoortige nationale producten worden geheven. Bovendien heffen de lidstaten op de producten van de overige lidstaten geen zodanige binnenlandse belastingen dat daardoor andere producties zijdelings worden beschermd.

Op grond van artikel 349 VWEU mag de Raad lidstaten met ultraperifere gebieden evenwel machtigen van de bepalingen in artikel 110 VWEU af te wijken, teneinde rekening te houden met de structurele sociale en economische situatie van deze gebieden, die wordt bemoeilijkt door andere factoren die hun ontwikkeling ernstig schaden. Een dergelijke afwijking mag geen afbreuk doen aan de integriteit en de samenhang van de rechtsorde van de Unie, met inbegrip van de interne markt en het gemeenschappelijk beleid, zoals een gemeenschappelijk fiscaal beleid op grond van artikel 113 VWEU. Dergelijke afwijkingen dienen dus evenredig te blijven, dat wil zeggen dat zij niet verder mogen gaan dan nodig is ter bestrijding van de ongunstige randvoorwaarden die de economische ontwikkeling van deze gebieden schaden, en de mededinging in de interne markt niet buitensporig mogen verstoren. Derhalve dient elke afwijking van artikel 110 VWEU beperkt te blijven tot het geheel of gedeeltelijk compenseren van het kostennadeel dat producenten uit deze gebieden ondervinden.

De economie van de Canarische eilanden is sterk afhankelijk van het toerisme. Deze afhankelijkheid vormt een ernstige bedreiging voor de ontwikkeling van de Canarische eilanden, omdat wijzigingen van voorkeur, natuurrampen of economische recessies een enorme impact kunnen hebben op de economische en sociale situatie van de eilandengroep. Dit is precies wat er gebeurd is tijdens de wereldwijde financiële crisis van 2008 en 2009, die grote gevolgen heeft gehad voor het aantal toeristen dat de eilanden bezocht en bijgevolg ook voor de economie. De daling in het toerisme heeft geleid tot een sterke stijging van de werkloosheid, tot zelfs boven de cijfers van het Spaanse moederland, dat samen met Griekenland een van de twee lidstaten met de hoogste werkloosheid in de Europese Unie is. De toename kwam nog duidelijker tot uiting in de jeugdwerkloosheid, hetgeen kan worden verklaard door het grote aantal jongeren dat afhankelijk is van de seizoensgebonden banen in de toeristische sector.

De markt van de Canarische eilanden wordt ook gekenmerkt door zijn kleinere omvang, die verhindert dat bedrijven hun optimale productiepeil kunnen bereiken. De meeste industriële machines zijn ontworpen om op grote schaal te produceren en zo de productiviteit en de winstgevendheid te verhogen. Deze machines zijn niet ontworpen voor een kleinere markt, waardoor productiecapaciteit onbenut blijft; bedrijven zijn genoodzaakt op een lager niveau te werken dan wat vereist is om de productiekosten te minimaliseren, waardoor schaalvoordelen moeilijk te realiseren zijn.

De landen en gebieden in de nabijheid van de Canarische eilanden (Marokko, de Westelijke Sahara en Mauritanië) hebben hun afnamecapaciteit verlaagd en de aanzienlijke ontwikkelingskloof beperkt de uitvoermogelijkheden voor de Canarische eilanden.

Een ander kenmerk van de Canarische eilanden dat een grote impact heeft op de extra kosten voor de ondernemers die daar gevestigd zijn, is de geografische versnippering en het feit dat de meeste grondstoffen van ver moeten worden aangevoerd, wat leidt tot hogere transportkosten. Dit probleem is nog verergerd door de stijging van de olieprijs, die een grote impact had op de stijging van de transportkosten.

Water is een schaarse hulpbron op de Canarische eilanden. Het spreekt voor zich dat deze schaarste een impact heeft op de prijs, waardoor een concurrentienadeel ontstaat ten opzichte van bedrijven in andere delen van Spanje of de Europese Unie. Dit is met name het geval in de bedrijfstakken die water gebruiken als een belangrijke grondstof (bv. voeding, chemie, papier), maar ook de bedrijfstakken waar koeling een belangrijke rol speelt.

Er zijn plannen voor de invoering van aardgas op de twee grootste eilanden van de Canarische eilanden, maar het is vooralsnog onduidelijk wanneer deze brandstof effectief zal kunnen worden gebruikt. Het ontbreken van aardgas speelt een belangrijke rol bij het verlies van concurrentievermogen, aangezien de kosten voor de opwekking van warmte en energie op basis van andere hulpbronnen aanzienlijk hoger zijn.

Aangezien er geen recyclingfabrieken zijn en afval naar het vasteland moet worden vervoerd en giftig afval buiten de Canarische eilanden moet worden verwerkt, brengen de verwijdering van industrieel afval en de verwerking van giftig afval hogere milieukosten met zich mee.

De hierboven beschreven kenmerken van de Canarische eilanden beïnvloeden tot op zekere hoogte alle binnenlandse productie. Het is derhalve passend na te gaan welk effect de bestaande gedifferentieerde belastingheffing heeft gehad op het marktaandeel van de lokale productie en deze gedifferentieerde heffing aan te passen om te garanderen dat er geen buitensporige verstoring van de mededinging optreedt.

In de analyse van de toegestane gedifferentieerde tarieven is niet alleen rekening gehouden met het gemiddelde marktaandeel van de lokale productie in de periode 2008-2011, maar ook met de ontwikkeling ervan en met andere informatie van belanghebbenden die contact hebben opgenomen met de Commissie om relevante informatie te verstrekken. Voor bedrijfstakken die producten vervaardigen met een verschillend gemeenschappelijk douanetarief, heeft de analyse betrekking op de ontwikkeling van het gecombineerde marktaandeel voor alle producten samen en niet op de individuele marktaandelen. Om die reden hebben producten met vergelijkbare gemiddelde marktaandelen van de lokale industrie een verschillend maximumtarief voor de gedifferentieerde belastingheffing.

Voor tabak wordt voorgesteld het gedifferentieerde tarief op 25 % te handhaven en het minimum voor 1 000 sigaretten te verhogen van 6 EUR tot 18 EUR, zoals door de Spaanse autoriteiten is gevraagd.

In de lijst van producten die aan de gedifferentieerde heffing zullen worden onderworpen, hebben de Spaanse autoriteiten een aantal producten opgenomen met een uiterst laag marktaandeel van de lokale industrie. Als argument hiervoor verwijzen zij naar plannen om de lokale productie van deze producten uit te breiden, wat zonder gedifferentieerde belastingheffing niet mogelijk is.

Voor 119 van de in totaal 139 producten in het Spaanse verzoek aanvaardt de Commissie het gevraagde tarief; voor de overige 20 daarentegen meent zij dat het gedifferentieerde tarief lager moet zijn om mogelijke gevallen van concurrentievervalsing te voorkomen.

Op basis van de gedetailleerde analyse van de Commissie kunnen de verschillende productlijsten worden vastgesteld volgens de tarieven van de belastingdifferentiatie, de sector en het gemeenschappelijk douanetarief:

5 %

Landbouw- en visserijproducten:

0207 11/0207 13

Mineralen:

2516 90 00 00/6801/6802

Bouwmaterialen:

3816/3824 40 00 00/3824 50/3824 90 45 00/3824 90 70 00/ 3824 90 97 99/ 6809

Chemische industrie:

2804 30 00 00/2804 40 00 00/3105 20 90 00/3208/3209/3210/3212 90 00 00/3213/3214/3304
99 00 00/3925 90 80 00/ 3401/3402/3406/3814 00 90/3923 90 00 00/4012 11 00/4012 12
00/4012 13/4012 19

Metaalindustrie:

7604/7608

Voedingsindustrie:

0210 12 11 00/0210 12 19 00/0210 19 40 00/0210 19 81/0305 41 00/0305 43 00 90/
0901 22 00 00/1101/1102/1601/1602/1704 90 30 00/1704 90 51 00/1704 90 55 00/
1704 90 75 00/1704 90 71 00/1806/1901 20 00 00/1901 90 91 00/1901 90 99/
1904 10 10/1905/2005 20 20/2006 00 31 00/2008 11 96 00/2008 11 98 00/2008 19 92/
2008 19 93/2008 19 95/2008 19 99/2309

Dranken:

2009 11/2009 12 00/2009 19/2009 41/2009 49/2009 50/2009 61/2009 71/2009 79/2009 89/
2009 90/2201/2202/2204

Textiel en leder:

6112 31/6112 41

Papier:

4818 90 90 00/4823 90 85 90

Artikelen van de grafische industrie en van de uitgeverij:

4910

10 %

Landbouw- en visserijproducten:

0203 11/0203 12/0203 19/0701 90/0703

Bouwmaterialen:

2523 29 00 00/

Voedingsindustrie:

0210 11 11 00/0210 11 31 00/1905/2105

Papier:

4808/4819/4823 90 40 00/

15 %

Landbouw- en visserijproducten:

0407 21 00 00/0407 29 10 00/0407 90 10 00

Bouwmaterialen:

2523 90/7010

Chemische industrie:

3809 91 00/3917 21/3917 23/3917 32 00/ 3917 33 00/3917 39 00/3917 40 00/3923 10 00/3923 21 00/3923 30 10/3924 10 00

Metaalindustrie:

7309 00/7610 10 00 00/9403 20 80 90

Voedingsindustrie:

0403/0901 21/1902/2103 20 00 00/2103 30/2103 90 90/2106 90 98/

Dranken:

2203/2208 40

Textiel en leder:

6302

Papier:

4818 10/4818 20/4818 30/4821

Artikelen van de grafische industrie en van de uitgeverij:

4909/4911

25 %

Tabak:

2402

Met deze lijsten van producten wordt aangesloten bij de doelstelling van artikel 349, namelijk het nemen van specifieke maatregelen om rekening te houden met de bijzondere kenmerken van de Canarische eilanden als ultraperifeer gebied, zonder dat de mededinging wordt verstoord op een wijze die afbreuk kan doen aan de interne markt.

Wanneer de Spaanse autoriteiten het verslag als bedoeld in artikel 2 van dit besluit van de Raad voorleggen, is het dienstig dat de Commissie de effecten van de gedifferentieerde tarieven evalueert en onderzoekt of aanpassingen vereist zijn. Het is ook zaak dat zij op dat moment nagaat of er sprake is van een toename van de lokale productie van de producten waarvoor een gedifferentieerde heffing is gevraagd, maar die momenteel lokaal niet in significante hoeveelheden worden vervaardigd.

3. JURIDISCHE ELEMENTEN VAN HET VOORSTEL

Samenvatting van de voorgestelde maatregelen

Machtiging van Spanje om vrijstelling of vermindering van de AIEM-belasting te verlenen voor bepaalde producten die lokaal worden vervaardigd op de Canarische eilanden.

Rechtsgrondslag

Artikel 349 VWEU.

Subsidiariteitsbeginsel

Alleen de Raad is gemachtigd, op basis van artikel 349 VWEU, om specifieke maatregelen te nemen ten gunste van de ultraperifere gebieden om de toepassing van de verdragen – met inbegrip van gemeenschappelijk beleid – op deze gebieden aan te passen wegens de permanente belemmeringen die gevolgen hebben voor hun economische en sociale situatie.

Het voorstel is derhalve in overeenstemming met het subsidiariteitsbeginsel.

Evenredigheidsbeginsel

Het voorstel is om de volgende redenen in overeenstemming met het evenredigheidsbeginsel:

Keuze van instrumenten

Voorgesteld instrument: besluit van de Raad.

Andere instrumenten zouden om de volgende reden ongeschikt zijn.

Afwijkingen krachtens artikel 349 VWEU worden verleend door middel van besluiten van de Raad.

4. GEVOLGEN VOOR DE BEGROTING

Het voorstel heeft geen gevolgen voor de begroting van de Europese Unie.

Voorstel voor een

BESLUIT VAN DE RAAD

betreffende de AIEM-belastingregeling die van toepassing is op de Canarische eilanden

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 349,

Gezien het voorstel van de Europese Commissie,

Gezien het advies van het Europees Parlement⁷,

Handelend volgens een bijzondere wetgevingsprocedure,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Overeenkomstig artikel 349 VWEU neemt de Raad, rekening houdend met de structurele sociale en economische situatie van de ultraperifere gebieden, die wordt bemoeilijkt door de grote afstand, het insulaire karakter, de kleine oppervlakte, een moeilijk reliëf en klimaat en de economische afhankelijkheid van enkele producten, specifieke maatregelen aan die er met name op gericht zijn de voorwaarden voor de toepassing van de Verdragen, met inbegrip van gemeenschappelijk beleid, op deze gebieden vast te stellen.
- (2) Het is derhalve dienstig specifieke maatregelen te nemen die erop gericht zijn de voorwaarden voor de toepassing van het Verdrag op deze gebieden vast te stellen. Deze maatregelen moeten rekening houden met de bijzondere kenmerken en beperkingen van deze gebieden, zonder afbreuk te doen aan de integriteit en de samenhang van de rechtsorde van de Unie, met inbegrip van de interne markt en het gemeenschappelijk beleid.
- (3) Bovenaan de lijst van belemmeringen die voor de Canarische eilanden in kaart zijn gebracht, staat het overwicht van de dienstensector, met name de toeristensector, in het regionale product, alsmede de afhankelijkheid van de Canarische economie van deze sector en het kleine aandeel van de industriële sector in het Canarische bbp.
- (4) Op de tweede plaats komt de geïsoleerde ligging van de eilanden, die het vrije verkeer van personen, goederen en diensten belemmert. De afhankelijkheid van bepaalde vervoerswijzen, het vervoer door de lucht en over zee, wordt vergroot door het feit dat het gaat om vervoerswijzen waarvan de liberalisering nog niet is voltooid. De productiekosten zijn hoger, aangezien het gaat om vervoerswijzen die minder efficiënt zijn en duurder dan vervoer over de weg of per spoor.
- (5) De geïsoleerde ligging leidt ook tot hogere productiekosten als gevolg van de afhankelijkheid in termen van grondstoffen en energie, van de noodzaak om voorraden aan te leggen en van de moeilijke levering van productieapparatuur.
- (6) De geringe omvang van de Canarische markt, het weinig ontwikkelde karakter van de export, de geografische versnippering van de eilanden en de verplichting om

⁷ PB C van [...].

gediversifieerde, maar in omvang beperkte productielijnen in stand te houden om aan de behoeften van een kleine markt te voldoen, beperken de mogelijkheden om schaalvoordelen te behalen.

- (7) Het is voor bedrijven in vele gevallen moeilijker of duurder om een beroep te doen op gespecialiseerde diensten en onderhoudsdiensten, te voorzien in opleidingen voor managers en technici, activiteiten uit te besteden of te gaan ontplooiën buiten de Canarische markt. Bovendien zorgen de beperkte distributiemethoden voor te grote voorraden.
- (8) Op het gebied van het milieu brengen de verwijdering van industrieel afval en de verwerking van giftig afval hogere milieukosten met zich mee. Deze kosten zijn hoger door het ontbreken van recyclingbedrijven, behalve voor enkele producten, en door het afvoeren van afval naar het vasteland of door de verwerking van giftig afval buiten de Canarische eilanden.
- (9) Op grond van al deze gegevens en van de kennisgeving van de Spaanse autoriteiten is het wenselijk te voorzien in een verlenging van de machtiging voor de toepassing van een belasting op een lijst van producten, waarvoor vrijstellingen kunnen worden verleend ten gunste van lokale producten.
- (10) Krachtens Beschikking 2002/546/EG van de Raad van 20 juni 2002⁸, aangenomen op basis van artikel 299 van het EG-Verdrag, mocht Spanje aanvankelijk tot 31 december 2011 bepaalde producten die lokaal worden vervaardigd op de Canarische eilanden, vrijstellen van de "Arbitrio sobre Importaciones y Entregas de Mercancías en las islas Canarias" (AIEM-belasting) dan wel deze belasting verminderen. De bijlage bij de beschikking bevat een lijst van producten die in aanmerking komen voor vrijstelling en vermindering van belasting. Afhankelijk van het product mag het belastingverschil tussen lokaal vervaardigde producten en andere producten niet meer dan 5, 15 of 25 procentpunten bedragen.
- (11) Beschikking 2002/546/EG werd bij Besluit nr. 895/2011/EU van de Raad van 19 december 2011⁹ gewijzigd en de toepassingsduur ervan verlengd tot en met 31 december 2013.
- (12) Beschikking 2002/546/EG werd bij Besluit nr. 1413/2013/EU van de Raad van 17 december 2013¹⁰ gewijzigd en de toepassingsduur ervan verlengd tot en met 30 juni 2014.
- (13) De AIEM-belasting heeft tot doel de autonome ontwikkeling van de Canarische industriële productiesectoren te bevorderen en de Canarische economie te diversifiëren.
- (14) De maximale vrijstellingen die voor de betrokken industriële producten kunnen worden verleend, variëren per sector en per product van 5 % tot 15 %.
- (15) De maximale vrijstelling voor eindproducten van tabak is evenwel hoger, aangezien de tabakssector een uitzonderlijk geval vormt. De tabaksindustrie, die zich sterk had ontwikkeld op de Canarische eilanden, vertoont al enkele jaren een zeer uitgesproken krimp. De hierboven beschreven traditionele belemmeringen als gevolg van het insulaire karakter van de Canarische eilanden liggen zonder twijfel ten grondslag aan de teruggang van de lokale tabaksproductie. Er zijn redenen voor het handhaven van

⁸ PB L 179 van 9.7.2002, blz. 22.

⁹ PB L 345 van 29.12.2011, blz. 17.

¹⁰ PB L 353 van 28.12.2013, blz. 13-14.

een aanzienlijke belastingvrijstelling voor tabak. Deze vrijstelling staat namelijk in directe relatie tot het beoogde behoud van de productieactiviteit op de Canarische eilanden.

- (16) De beoogde bevordering van de sociaaleconomische ontwikkeling van de Canarische eilanden komt op nationaal niveau tot uiting in de doelgerichtheid van de belasting en de bestemming van de AIEM-ontvangsten. Er is bij wet voorgeschreven dat de opbrengsten van deze belasting moeten worden geïntegreerd in de middelen van het economisch en fiscaal regime van de Canarische eilanden en moeten worden besteed aan een strategie voor economische en sociale ontwikkeling door middel van bevordering van lokale activiteiten.
- (17) De duur van de regeling is vastgesteld op 6,5 jaar. De resultaten zullen niettemin beoordeeld moeten worden. Daarom zullen de Spaanse autoriteiten de Commissie uiterlijk 30 september 2017 een verslag moeten voorleggen over de toepassing van de in artikel 1 bedoelde regeling, ter verificatie van de impact van de genomen maatregelen en de bijdrage ervan aan de bevordering of het behoud van de lokale economische activiteiten, rekening houdende met de belemmeringen waarmee de ultraperifere gebieden te kampen hebben. Op basis hiervan zullen het toepassingsgebied en de krachtens de Unieregels toegestane vrijstellingen zo nodig worden herzien.
- (18) Het op de AIEM betrekking hebbende fiscale voordeel moet evenredig blijven, zodat er geen afbreuk wordt gedaan aan de integriteit en de samenhang van de rechtsorde van de Unie, met inbegrip van het waarborgen van een onverstoorde mededinging in de interne markt en het staatssteunbeleid.
- (19) Dit besluit laat de eventuele toepassing van de artikelen 107 en 108 van het VWEU onverlet,

HEEFT HET VOLGENDE BESLUIT VASTGESTELD:

Artikel 1

1. In afwijking van de artikelen 28, 30 en 110 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie worden de Spaanse autoriteiten gemachtigd om tot en met 31 december 2020 voor de in de bijlage bedoelde producten die lokaal op de Canarische eilanden worden vervaardigd, in een volledige vrijstelling dan wel een vermindering van de belasting genaamd "Arbitrio sobre las Importaciones y Entregas de Mercancías en las islas Canarias (AIEM)" te voorzien. Deze vrijstellingen worden geïntegreerd in de strategie voor economische en sociale ontwikkeling van de Canarische eilanden en dragen bij aan de bevordering van lokale activiteiten.

2. De toepassing van de in lid 1 bedoelde algehele vrijstellingen of verminderingen mag niet leiden tot verschillen die groter zijn dan:

- a) 5 % voor de in deel A van de bijlage bedoelde producten;
- b) 10 % voor de in deel B van de bijlage bedoelde producten;
- c) 15 % voor de in deel C van de bijlage bedoelde producten;
- d) 25 % voor de in deel D van de bijlage bedoelde producten. De Spaanse autoriteiten mogen voor sigaretten evenwel een minimumbelasting van ten hoogste 18 EUR per 1 000 sigaretten vaststellen, die alleen van toepassing is wanneer de AIEM-belasting die voortvloeit uit de toepassing van algemene soorten belastingen, onder dat bedrag ligt.

Artikel 2

De Spaanse autoriteiten leggen de Commissie uiterlijk 30 september 2017 een verslag voor over de toepassing van de in artikel 1 bedoelde regeling ter verificatie van de impact van de genomen maatregelen en de bijdrage ervan aan de bevordering of het behoud van lokale economische activiteiten, rekening houdende met de belemmeringen waarmee de ultraperifere gebieden te kampen hebben.

Op basis hiervan legt de Commissie de Raad een verslag met een volledige economische en sociale analyse voor en, in voorkomend geval, een voorstel ter aanpassing van de bepalingen van dit besluit.

Artikel 3

Dit besluit is van toepassing vanaf 1 juli 2014.

Artikel 4

Dit besluit is gericht tot het Koninkrijk Spanje.

Gedaan te Brussel,

Voor de Raad
De voorzitter